

De «Crist de Port Royal», de Blai Bonet

No estic enclavat perquè la mort és inevitable,
sinó perquè convé.

¿No veus que dono la sang
per tal que puguis complir el manament de no tenir por?

Abans de dir "estimeu-vos",
sobretot abans de dir "edificaré la meva Església",
tot de vegades he dit "no tingueu por",
i mai no ho has pres com un manament.
I el primer manament és: no tinguis por.

...

Tot és possible,
menys posar-te públicament de part meva
sense que et passi res.
Si res no et passa,
és que, de la teva vida, en fas prudència, filosofia, lletres.

...

Mira'm: veuràs que la pau no té res a veure amb la
tranquil·litat.

I no parlis gaire;
actua en representació de tots els altres,
ocupa el seu lloc si, vivint, el tenen buit.
Jo ho vaig fer així, i el Pare em ressuscità.

Lluita contra el mal concretament, allà on el trobis,
i la lluita t'ho revelarà tot,
sobretot si el resultat és net,
és a dir, si hi fracasses.
¿O no saps que, en la lluita,
el fracàs és el fracàs de l'èxit i no el de l'home?